

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XI

Број 20

јун 2013.

www.paracinac.com

ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА

ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНАЦ
Михајло - Миле Недељковић

МОЛИТВА ЗА НАМАСИЈУ

Мото Клуб White Angels Параћин

СПОРТ

фото: С. Живановић

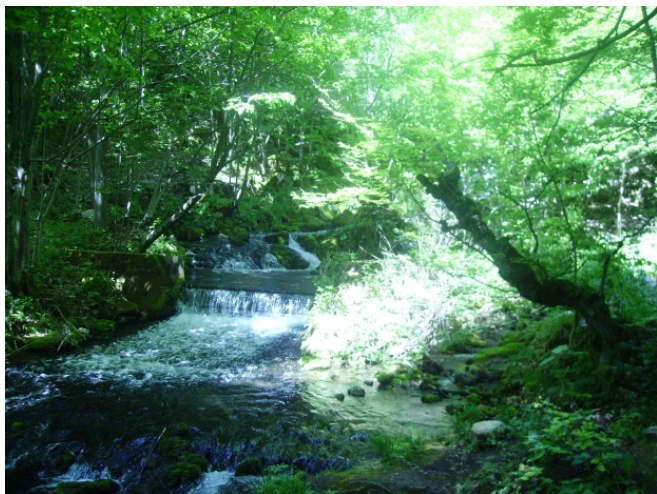

Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав Димитријевић

ГАМЗА, ГРЗА, ЧЕСТИН И БРОДИН

Река Грза

Стари Гамза, во време оно, имао је своје краљевство и столовао је на планини Ртањ, каже легенда. Са женом Грзом изродио је два сина, два принца и наследника престола, које је крстио именима Честин и Бродин. Гамза притиснут бременим година и закрпљеном врећом здравља, све чешће је одлазио у бању да се лечи, док на крају, неодлучан коме да остави престо, одлучи да синовима подели краљевство на равне части. За границу одреди брдо и назва га Честобродина, по именима својих синова, тако да Честин доби источни део, а Бродин западни. Честин у бањи сагради двор за свог оца, о коме поче да се стара, и назва га Гамзинград, а Бродин одлучи мало мудрије. Подиже град на планини, коју по његовој остарелој мајци народ прозва-Баба, а реци која протичаше подно планине надену име- Грза. Ђура Јакшић у приповеци „Син седога Гамзе“ описује храброг витеза Радишу, који наставља древну очеву веру, односно веру древних Срба пре примања хришћанства. Заљубљује се у девојку, која је покрштена у хришћанку и њихова љубав се завршава трагично, нешто слично као код Ромео и Јулије. Неки тумачи наше древне историје сматрају да је Гамза био властелин у доба Немањино на простору Петрушке области, Црногача и Сокобање, а други, пак тврде да је Гамза прелик од имена Галмза (вероватно скраћеница Галерије мезијски), што је био народни надимак Галерија Валерија, римског цара, иначе, србског порекла, који је подигао, по званичним историјским подацима, Гамзиград.

АПОСТОЛ ПАВЛЕ ПОКРСТИО МОРАВЦЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Апостол Павле је долазио у поддунавску Србију, „у Мораву“, то јест у Велико Поморавље и на

српском језику проповедао и ширио Христов наук, о чему имамо писане податке у „Летопису“ Нестора Часног Кијевског:

„В Мораву поддунавску (значи Велику Мораву - ком. М. Д.) бо доходил и апостол Павле, учил ту, ту бо бјеше Словене первое и словенску језику учител јест Павел“. Чињеницу да је апостол Павле боравио међу Србима у Поморављу потврђује и други извор – „Руски синопсис“.

Дакле, Срби из Великоморавске долине и других крајева српства примили су Хришћанство од самог апостола Павла, који је знао српски језик и његових ученика: **Андроника и Тимотеја**, који истовремено беху и **први моравски епископи**. Свети апостол Павле хиротонисао је у владике још и следеће Србе: Петра, Домјана, Григорија и Нисана. **Зато је српска хришћанска црква старија од римске**, тврди Милош С. Милојевић у делу „Одломци историје Срба“, а историчар Симеон Кончар у делу „Прадомовина Срба“ вели: „Историја нам казује да су Свети Петар, Павле, Јаков и Андрија **проповедали Свето Јеванђеље** народима Балкана **на њиховијем народнијем језику** (Подвукао М. Д.)“. И папа Јован 10. и папа Инокентије 10. потврђују да су Срби примили хришћанство од самих апостола. И данас учени монаси, не само Хиландарци, знају по црквеном предању да је и Свети Сава говорио како су Срби примили хришћанство још у 1. веку од самих Христових апостола и њихових ученика.

ВЛАДАРИ - ДИВОВИ ИЗ ПОМОРАВЉА

Први носилац „пурпурног огртача“ на римском престолу био је Максим Рашанин, Србин из Поморавља, сељак дивовских размера. Био је велики ратник, невероватне снаге и брзине. Био је бржи од коња и најјачи човек у римском царству. Није показивао нарочито уважавање према вишим класама римског друштва, није био вешт дипломата, али је био цар и човек дивовског раста. И цар Душан Силни био је гигантског раста, а **држао је и руднике злата, бакра и гвожђа на Јухору, који се у историјској литератури помињу још раније и као „рудници цара Константина“**. И јухорски војвода Момчило био је циновске корпуленције. О томе народна песма каже: „Што Момчилу до колена беше, Вукашину по земљи се вуче“. И Деспот Стеван Лазаревић био је натпросечно висок и крупан човек, због чега је добио назив Деспот Стеван Високи, који је наследио власништво над рудницима племенитог метала на Јухору. Писани траг о постојању дивовских или циновских гробова у нашој околини налазимо код *Станоја Мијатовића* који је у Рашевици записао: „У близини ове цркве има цидовско гробље...“ (Темнић, антропогеографска и историјска студија „Београд, 1905). Дивовско гробље поменути истраживач је пронашао и у Горњем Катуну. У Поточцу, на Вељицком брегу, ископавају се костури дивовских размера, а недавно су археолози из Крагујевца на западној

страни Јухора код Манастирца ископали гробове дивовских Српкиња. И *Стари завет, Прва књига Мојсијева, глава шеста*, потврђује постојање дивова на Земљи: „А бијаше тада дивова на Земљи; а и послје, кад се синови Божији састајаху са кћерима човечијим, па им оне рађаху синове; то бијаху силни људи, од старине на гласу“ (Превод *Ђуре Даничића*).

(Наставиће се)

Мирослав Димитријевић

Позив на сарадњу у Параћинцу

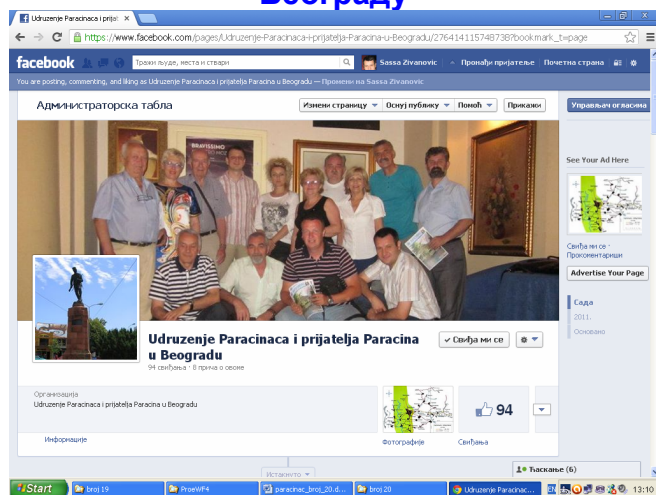
Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

facebook страница Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду

На овој страници редовно подсећамо чланове на месечна окупљања која се одржавају сваког последњег уторка у месецу. Ако имате фејсбук налог, придружите нам се и на овој друштвеној мрежи. А ако немате, свакако можете прегледати расположиве фотографије. Пошаљите нам интересантне фотографије Параћина или неки занимљив текст о Параћину.

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакција Гласила Параћинаца

Знаменити Параћинац

Михајло - Миле Недељковић

Рођен је 19. новембра 1910. године у Параћину. Завршио је Машинско – технички факултет у Београду и прво запослење му је било у Српској фабрици стакла. Умро је 16. фебруара 1986. године у Београду.

Тешко је наћи човека у Параћину и околини, посебно међу старијима, који није познавао или чуо за инжењера Недељковића, јер он је био један из плејаде послератних ентузијаста и трудбеника који су се својим бићем предали обнови и изградњи наше, ратом порушене земље. Посебан допринос инжењера Недељковића био је у обнови и изградњи Фабрике стакла. Одмах после II светског рата требало је Фабрику, напуштену од окупатора, обновити и оспособити за рад: отплатити пећи, повезати инсталације, обезбедити сировине и гориво, прикупити радну снагу... и све је то, захваљујући њему, учињено у рекордном року, тако да је Фабрика већ у марту 1945. године, као прва Фабрика у делу ослобођене Југославије, почела са производњом стакла. Већ је 1946. године фабрика произвела 2.650 тона стакла.

Године 1947., после формирања Дирекције за поједине привредне гране и групације, инж. Недељковић је премештен у Београд у Генералну дирекцију савезне индустрије стакла. Иако је у Дирекцији обављао послове од ширег друштвеног значаја, инж. Недељковић никада није заборављао свој Параћин и своју Фабрику стакла. Увек је био спреман да стручно помогне и да се заложи за решавање бројних питања и проблема. Своју велику љубав према Фабрици доказао је после реорганизације привреде, тј. укидања Дирекције и увођења самоуправљања у предузећима: када је могао да бира лакше и боље плаћене послове, он се 1950. године вратио у Фабрику, да би се са још већим пожртвовањем укључио у остварање њеног првог Средњорочног плана развоја.

То је било време изградње новог погона за аутоматску производњу стакла уз истовремено

проширење капацитета и унапређење у погону ручне израде стакла.

За један тако буран послератни развој Српске фабрике стакла, везано је име и дело инж. Недељковића. За 16 година рада у Фабрици, инж. Недељковић је увек био у жижи најважнијих збивања и на врло одговорним пословима – у два периода био је генерални директор Фабрике. Ниједна значајна одлука и акција није могла бити без активног учешћа инж. Недељковића. Својим стручним знањем, радним особинама, друштвеним ангажовањем, смислом за организацију и рад са људима, својом самодисциплином, честитошћу и одговорношћу, изазивао је дивљење и поштовање код свих са којима је радио. А инж. Недељковић је за узврат стално истицао да су рад и резултати рада једно од најважнијих мерила вредности човека. Зато је ценио добре раднике и борио се за остварење њихових права.

За све што је добро учинио Фабрици, заузео је часно место у нашој историји развоја и обезбедио трајну захвалност и сећање свих радника наше Фабрике. Ради тога му је, својевремено, Раднички савет Фабрике доделио Спомен-повељу као "признање за посебан допринос у техничком и технолошком развоју наше Радне организације".

Године 1958. инжењер Недељковић је наставио са радом у Хемијској индустрији, а потом у Рафинерији у Панчеву. И у овим организацијама инж. Недељковић је радио на врло одговорним пословима, који су захтевали посебна индустријска искуства која је поседовао, и то као руководилац монтаже. За постигнуте резултате одликован је са два ордена рада.

Инжењер Недељковић је 1971. године отишао у заслужену пензију, али и поред тога, није престао да се интересује и да помаже нашу Фабрику стакла у коју је уградио своје најлепше године живота и рада.

Велики допринос инжењер Недељковић је такође дао као пензионер 1981. – 1982. године, приликом изградње пећи за топљење стакла дневног капацитета од 200 тона, када је био један од најактивнијих чланова Одбора за изградњу ове пећи.

На крају, за све што је учинио за развој Српске фабрике стакла, радни људи су му захвалили и сачуваће га у трајној и лепој успомени.

Преузето из Монографије СФС Параћин

СЕЛА НАШЕ ОПШТИНЕ

МОЛИТВА ЗА НАМАСИЈУ

Село Забрега се ушукало у кањону реке Црнице, на само 18 километара од града Параћина. Село иза брега крије многе тајне јер се у његовој околини налазе остаци десет манастира, као и остаци средњовековног града Петруса, један од већих археолошких локалитета у Србији, некада још у доба Римљана је ту постојало утврђење. У последњих пет година је овај део Поморавља једно од најпосећенијих места у Србији.

Ако се и пронађе у новинама по која реченица о овом зеленом крају и његовој мистици ето истраживача који из срца долазе, да пронађу мир...и ослушну историју и удахну традицију. Тако је једног дана дошла четворчлана породица из Руме, скренула са путака Зајечару, и спустила се у село Забрега. Породица се помоила свецима и узела лековиту воду са Црнице. Овој лепоти – када је прочитао који редак није одолео ни предсеник општине Пирот, а ни планинари из јужне Србије.. Много је тога што би се открило ...многе ће се песме о нашем крају испевати ...и из њих црпети снага за нова поколења.

Само још мало да се отворе манастирска врата...

Овај крај зову Мала Света гора због остатака више манастира. Често долазе људи из свих крајева да се помоле светом Николи. Наиме, на само петнаест минута пешачења од села, тик поред реке Црнице налазе се остаци манастира Намасија који је посвећен Светом Николи. На путу до манастира Намасије (мали комплекс), река Црница прави каскаде и песма воде која шушти у слаповима привлачи пажњу сваког истраживача. Песма реке је молитва за очување овог манастира. Доћи до Намасије може се и пречицама с камена на камен. Место је заклоњено и дише тишином. На крају лета овде долазе и сликари и осликавају цео крај и манастире да би одржали своју традицију мале ликовне колоније при Друштву Петрус.

Придруже им се и песници који поетски бележе тајне из котлине реке Црнице.

Није случајно да су уназад више векова, монаси одабрали баш ово место за тиховање, молитву и спас од турске силе.

Са десне обале Црнице је црквица, некако ушушкана у раму од планина. Испред се налазила некада капија (остаци од десетак камена), и Мутвак, један од ретких у Србији али и у Европи. Служио је за припрему хране, чување намирница, печење хлеба, грејање воде чак и као пећ за печење керамике.

Манастир са црквом светог Николе подигнут је у 15 веку и сматра се задужбином монаха. Убраја се у најстарије задужбине Моравске Србије. Димензије цркве је : грађевина трикохоналне димензије са правоугаоним нартексом и апсидама. Током 8 деценија 20 века 1972. до 1979. године је археолошки истражена а пронађени су остаци који су конзервирани. Судећи по остацима, ово је био значајан манастир са одбрамбеним зидинама и јачом кулом. По предању ктитор је био кнез Лазар а храм је посвећен Светом Николи.

Мештани Забреге се труде да очувају ову светињу. Пошто су конзерваторски радови рађени још 1974. године Друштво за неговање традиције, културу, уметност, туризам и екологију Петрус жели да спасе оно мало фресака што је остало (остаци). Урушио се један зид просторије испод цркве, а источни зид, који је најдужи , такође је оштећен на неколико места. Фреске се круне, мрве, нестају...Виде се само остаци одежа светитеља. Препоставља се да су на фрескама и ликови властелина и његове породице. У опасности је и мутвак. Треба га сачувати.

Завод за заштиту споменика Крагујевац, који прати ову област, ради на очувању овог манастира који је веома важан за наш народ и очување културне баштине. Али, реализација је веома спора и ово лето је, нажалост, прошло без радова!

Фреске даље пропадају, влага их разједа... све их је мање и мање..и као да плачу зато што су заборављене. Остаје молитва светом Николи да још оно мало што је остало од светиња одоли зубу времена и сачува, да буде део наших будућих

поколења. Негујмо традицију да би смо знали ко смо. С радошћу очекујемо почетак радова на цркви и мутваку с првим летњим мирисима дивљег каранфила које узгајају мештанке села Забреге...па село постаје препознатљиво. Али оно што ово ушушкано село чини посебним је мирис хлеба.. Наиме село има чак пет воденица. Хвала светом Николи!

Слађана Ристић

САЧУВАЈМО НАМАСИЈУ

У недељу 24.02.2013.год у преподневним сатима приликом обиласка манастирског комплекса Намасија, уочио сам да је дошло до нових урушавања зидина ове културне баштине. Наиме отпао је део зида од цркве иза параклиса на јужној страни, затим већи део зида помоћних просторија јужно од цркве и одбрамбени зид на јужној страни. Колико ће још тога да отпадне не може се са сигурношћу рећи, али ако се хитно ништа не учини по питању конзервације у току ове године, можемо само да претпоставимо колико ће још да се сруши.

Ако ми који живимо у овом времену, не учинимо ништа и не успемо да сачувамо славне задужбине, ова наша блага, са којима се можемо поносити пред целим светом, шта ћемо оставити генерацијама нашим синовима и кћерима, које ће доћи после нас.

Крајње је време да држава реагује и да се хитно учини нешто да се Намасија сачува.

забележио **Влада Вучковић**
фебруара 2013. године
Друштво "Петрус" Забрега
Параћин

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

НОВО У ПАРАЋИНУ

НОВЕ ЗГРАДЕ У ПАРАЋИНУ

"City hall" na Crnici - Paraćin dobija moderan kulturni centar

Do kraja 2011. godine Paraćin će dobiti nesvakidašnji graditeljski simbol – moderan kulturni centar, rađen po ugledu na "City hall" u Londonu i slične objekte u Teksasu, Kaliforniji, Kanadi. Prepoznatljivost zdanja na keju reke Crnice, odnosno budućem Sunčanom trgu, biće specifična kružna forma i velika staklena kupola iznad višenamenske sale. Za objekat na tri sprata neto površine 1.544 m², JP Direkcija za izgradnju opštine Paraćin izdvojila je oko 107 miliona dinara, a budući centar biće jedinstven u gradu i okolini.

Kako su za "eKapiju" rekli u opštini Paraćin, multifunkcionalna "gradska kuća" biće domaćin mnogobrojnih kulturnih, društvenih i privrednih manifestacija i promocija. Obejakt će imati dve višenamenske sale, jednu u prizemlju i jednu na trećem spratu ispod kupole, dok je podrum rezervisan za parkiranje. Kulturni centar imaće modernu opremu za audio-vizuelne prezentacije, scensku, funkcionalnu i dekorativnu rasvetu, sinhronizovano vazdušno grejanje i hlađenje, kao i automatsku protivpožarnu zaštitu. Autori idejnog rešenja su arhitekta Sima i Miloš Gušić iz Projektnog biroa "Forma antika" iz Niša, a projekat ispred investitora vodi direktor JP Direkcije za izgradnju opštine Paraćin Zoran Mihajlović.

Извор: eKapija

УДРУЖЕЊА

Мото Клуб White Angels Параћин

Историја клуба почиње пре свега самом возњом, разне екипе су се возиле давних година, ништа није било формално организовано, само возња и возња, што и јесте суштина. Пре нас, од чувеног Пуље који је возио и у зиду смрти, али пре свега за себе, преко Слобе Мазе, Марка и њиховог друштва са првим јапанцима у Параћину, до нас који смо имали МЗ,ЦЗ,Јаве и Томосе: Данко, Драган, Прда, Боки, Јоца, Хрка, Бранко Савиц, Бора Курвић, Ница, Тодор, Гаја и остали... Возње су биле по околини али и до мора (са електронцима и двотактним машинама), Скопља, Бугарске...Отада, краја седамдесетих, друштво се растурило, дошли су нови клинци. Једне јесени, 94., после одласка на мото скуп у Крагујевцу са скупом од око двадесетак Параћинаца и неколицине из крајева под називом Белих Аандјела тадашњег већ клуба из Ћићевца на идеју учесника, село се у подрумче већа технике да причају о формирању мото клуба.

Тодор и Никола су хтели да седиште буде у Ћићевцу јер су то већ тамо започели, направили

име и боје у крокију. Ипак смо се договорили да то буде Параћински клуб. Било је 10 оснивача који су потписали записник, међу њима Јоца, Мадја, Гаја, Неша, Горан и горе већ набројани. Регистрација је ишла споро, по новом Закону о спортским удружењима у Србији, али је коначно завршена 1997. Од тада клуб званично постоји. Почела је израда везених боја, али је тада то било прескупо за самофинансирајуће друштво грб клуба то јест целокупне боје осмислили су тада оснивачи имајући као предлог грб са знака неког Харлија, касније тај грб је коришћен и за израду грба МАС-а Мото Асоцијације Србије чије је прво седиште и почетак ове асоцијације био у Параћину.

После рата 2000. урађене су праве, везене боје и од тада се надоградјује грб. Од формирања, до 2008. године, председник је био Гаја са две

оставке: пре првог скупа 2002. када је тражио да се скуп организује код хале и био прегласан, и после скупа 2006. због противуречних оцена у клубу, на незадовољство чланова сам је дао оставку 2008.год и ако чланови нису зелели да напусти председавајуће место. У међувремену, били су оснивачи МАС-а чије је и седиште од 2002. до 2004. било у Параћину. Урађен је пројекат за туристичком мото центру на 7.јулу-у, али још увек не налази место у плановима локалне власти. Даља дешавања клуба везујемо са садашњицом и новим председником клуба Зозом долази и нова дешавања као сто су била добротворне акције даваоца крви из овог клуба, организован одлазак на сајам мотора и још планираних акција за топлије дане. Лепа дешавања са новим председником и учвршћивањем темеља организације.

Од 2012. Године на сам дан клуба крајем Априла на чело клуба као председник долази Цаки који удружење води ка побољшању односа И ширењу познанства са другим клубовима упоредо као И члан одбора МАС-је. Клуб је од оснивања и у чланству МАС-а озбиљан и примеран члан. Са великим бројем чланова сврстава се у примерну, културну организацију чије је за циљ окупљање, вожња и размена искустава љубитеља двоточкаша. Низ година организатор најбољих скупова И окупљања љубитеља роцк анд ролл-а И двоточкаша, многе роцк звезде попут Бруно Лангера, Чорбе, Рамба, Блаже, Давида, Гилета, Најде су учиниле да се прича И воли наше дешавање. Многобројне акције клуба као што су добровољно давање крви већ 5 година за редом, обилазак И поклони деци са посебним потребама, испоштовање свих акција дистрофичара Параћин, обилазак деце без родитеља Јефимија Крушевац са тамошњим пријатељима бајкерима само је доказ о великим срцима ових људи чланова мото клуба. Данас служимо као пример организованости,

поштовања И дисциплине у вожњи многим младим мото клубовима широм Србије И Европе.

<http://whiteangels.co.rs>

Ненад Димовски
секретар мото клуба

SERBIAN GLASS FACTORY PARACIN

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

ФК Јединство Параћин

Завршено је сезона Поморавско-Тимочке зоне за 2012/13. годину. Сви резултати Јединства из Параћина у Поморавско-Тимочној зони за сезону 2012/13.

Коло	Датум	Утакмица	Резултат
1	19.08.2012	Јединство - Пепељевац	9:1
2	26.08.2012	Дунав - Јединство	2:1
3	02.09.2012	Јединство - Жупа	4:1
4	09.09.2012	Јединство - Раднички (Л)	1:2
5	16.09.2012	ОФК Бор - Јединство	1:0
6	23.09.2012	Јединство - Тимочанин	1:1
7	30.09.2012	Јухор - Јединство	2:2
8	07.10.2012	Јединство - Озрен	4:1
9	14.10.2012	Драгоцвет - Јединство	3:1
10	21.10.2012	Јединство - Мајданпек	3:2
11	27.10.2012	Ћердап - Јединство	2:0
12	04.11.2012	Јединство - Каблови	4:0
13	10.11.2012	Бошњане - Јединство	1:3
14	18.11.2012	Јединство - Напредак (Д)	6:0
15	25.11.2012	Рембас - Јединство	3:2
16	17.03.2013	Пепељевац - Јединство	0:3
17	24.03.2013	Јединство - Дунав	3:0
18	31.03.2013	Жупа - Јединство	0:0
19	07.04.2013	Раднички (Л) - Јединство	0:3
20	14.04.2013	Јединство - ОФК Бор	3:1
21	17.04.2013	Тимочанин - Јединство	3:1
22	21.04.2013	Јединство - Јухор	5:0
23	28.04.2013	Озрен - Јединство	3:2
24	04.05.2013	Јединство - Драгоцвет	6:0
25	08.05.2013	Мајданпек - Јединство	1:0
26	12.05.2013	Јединство - Ћердап	4:0
27	19.05.2013	Каблови - Јединство	1:0
28	26.05.2013	Јединство - Бошњане	9:0
29	01.06.2013	Напредак (Д) - Јединство	2:3
30	08.06.2013	Јединство - Рембас	8:0

Фудбалери параћинског Јединства нису успели да се пласирају у виши ранг такмичења и Српску лигу. Освојили су треће место са 54 бодова. За утеху остаје достојни опроштај од своје публике у овој сезони, пошто су у последњем колу играчи Јединства декласирали Рембас са 8:0. Наш други тим у овом рангу такмичења Напредак из Дреновца није успео заузео је 14. место са освојених 27 бодова, што није било довољно за опстанак у овом рангу такмичења. Од јесени такмичиће се у окружном рангу са СФС Борцем, Текстилцем и Слогом из Доњег Виодва. Постоји шанса да дође до реорганизације садашње Поморавско-Тимочке

зоне, и у том случају би Дреновчани имали шанске да остану у овом рангу такмичења.

Тим ФК Јединство Параћин у сезони 2012/13

Коначна табела Поморавско-Тимочке зоне у сезони 2012/13

	Тим	УТ	ПБ	Н	ПР	ДГ	ПГ	ГР	БО Д
1	Тимочанин	30	18	6	6	58	22	+36	60
2	Ћердап	30	17	4	9	58	37	+21	55
3	Јединство	30	17	3	10	91	33	+58	54
4	ОФК Бор	30	17	3	10	45	29	+16	54
5	Раднички (Л) (-1)	30	16	2	12	68	49	+19	49
6	Дунав	30	14	6	10	56	38	+18	48
7	Жупа	30	14	5	11	49	39	+10	47
8	Рембас	30	15	2	13	51	56	-5	47
9	Јухор	30	14	5	11	40	47	-7	47
10	Озрен	30	14	3	13	53	45	+8	45
11	Каблови	30	14	3	13	55	52	+3	45
12	Мајданпек	30	14	3	13	38	41	-3	45
13	Драгоцвет	30	12	8	10	40	40	0	44
14	Напредак (Д)	30	8	3	19	41	70	-29	27
15	Бошњане	30	6	4	20	41	71	-30	22
16	Пепељевац	30	0	0	30	22	137	-115	0

У Поморавско окружној лиги СФС Борац је заузео друго место са освојених 69 бодова, само три мање од првопласиране екипе Лугомир. Шанса за селидбу у виши ранг постоји само ако дође до реорганизације Поморавско-Тимочке зоне у три новоформирание. ОФК Текстилац, популарни штофарци су заузели пето место са освојених 48 бодова. Најлошије су прошли фудбалери Напретка из Својнова са освојених само 6 бодова, што је било довољно за последње место на табели.

С.Т.Ж.